

de Herrer en god Gjerning, derved vise de det kongelige Theater en lille Opmærksomhed.

Formanden: Det ærede Medlem indledede sine Bemærkninger med den Uttring, at han havde indleveret i Bureauet ikke et Ændringsforslag, men en Anmodning om at affatte et Ændringsforslag. Det ærede Medlem kaldte det selv en Feil, og idet jeg alligevel dertil vil knytte en Bemærkning, er det ingenlunde for at bebrejde ham noget Videre i saa Henseende, men kun for at gjøre opmærksom paa, at man er daarlig tjent med at følge den Vej, som her er bleven fulgt. Det er rent tilfældigt, om der i Bureauet i et givet Dieblif er Nogen tilføede, som er istand til at udføre et saadant Overv paa en tilfredsstillende Maade, og selv om det er saa, og den Naagjældende er villig dertil, maatte jeg som Formand modsætte mig det, fordi det er et Ansvar, som Bureauet ikke bør paatage sig, og som Forhandlingerne ikke ere tjente med at henlægge dertil. Ærede Medlemmer maa affatte Ændringsforslagene selv.

Fallesen: Maa jeg bemærke, at derfor tillod jeg mig at erkjende, at det var en Feil, og maa jeg tilføie, at det er en Feil, jeg angver dybt.

Formanden: Det Sidste var overflødig, det Første derimod ikke.

Udfing: Jeg har kun bedt om Ordet, fordi det forekommer mig, at der er Anledning til at tage en vis Reservation mod en Uttring, der fremkom fra Rigsdagsmanden for 7de Kreds (Dresing). Den ærede Rigsdagsmand bemærkede nemlig, saa vidt jeg forstod ham, at Repræsentationen formentlig ifjor skulde have erkjendt, at der fra da af ikke længere kunde være Tale om noget Dyrtdstillæg. Dette tror jeg ikke saaledes kan siges, i alt Fald ikke om Landsthinget. Jeg veed ikke, at Landsthinget paa nogen Maade kan siges ifjor at have udtalt eller at have tilkjendegivet en saadan Mening. Den kunde ikke sluttes deraf, at man ikke fandt sig foranlediget til at sende Finantsloven tilbage igjen, men vedtog den i den Skikkelse, hvori den indkom fra Folkethinget. Derimod er det i Finantsudvalgets Betænkning iaar blevet udtalt, at ganske vist kunde det maaffe ifjor synes, som om den Dyrtd, der havde foranlediget, at der var givet en Lønningsforbedring til Embedsmændene, muligen vilde

være forbi, men at Forholdene imidlertid iaar klarligen have viist sig, at være anderledes, og at det umuligen vil kunne paastaas, at der ikke iaar er lige saa fuldt som i nogetstid af de tidligere Aar, i hvilket et Dyrtdstillæg har været bevilget Embedsmændene, den samme Opfordring dertil i Dyrtheden af alle Livets Fornødenheder i Almindelighed. Det er kun en faktisk Bemærkning om, hvad der er foregaaet fra Landsthingets Side med Hensyn til Spørgsmaalet om Dyrtd eller Ikke-Dyrtd, som jeg har troet, at der kunde være nogen Anledning til at fremdrage i Anledning af, hvad den ærede Rigsdagsmand bemærkede. Hvad isvrigt det stillede Ændringsforslag angaar, da er det, enten man kalder det deri omhandlede Lønningsstillæg Dyrtdstillæg eller midlertidig Lønningsforbedring, Noget, som jeg for mit Vedkommende ikke skal lægge den allermindeste Vægt paa, og jeg skal derfor ikke have Noget imod at stemme for Forslaget som det foreligger.

Formanden: Jeg veed ikke, om Finantsministeren ønsker Ordet i Anledning af det stillede Underænderingsforslag.

Finantsministeren (Gstrup): Jeg beklager, at jeg hverken kan stadfæste eller modsigge, at disse smaa Bestillingsmænd og Kvinder ved det lgl. Theater i Virkeligheden staa paa samme Fod, i samme Forhold som Telegrafbudene, ved Siden af hvilke det ærede Medlem har villet stille dem op. Jeg beklager, at jeg ikke formaar at give Thinget nogen Veiledning med Hensyn til Afgjørelsen af Spørgsmaalet.

Dresing: Jeg tror ogsaa med Hensyn til Underænderingsforslaget at burde udtale, at, da det har været vor Opgave saavidt muligt at holde os til det foreliggende Forslag, og da vi kun have gjort en Ændring, som forekom os nødvendig for ikke at forhindre de smaa Bestillingsmænd, her er Tale om, fra at faae den Forbedring i deres Lønning, som Folkethinget havde tilsigtet at give dem, vil jeg mene, at man burde indskrænke sig dertil og frataaede at vedtage Underænderingen. Naar jeg muligen har brugt Udtrykket „Repræsentation“ skal jeg ikke urgere dette Ord; i alt Fald kunde det maaffe være rigtigere, naar det korrigeredes til, at saadanne Uttringer ere saaldne i det andet Thing. For mig personlig, og i alt Fald for endel af mine Medforlagsstillere, staaer det som en given Sag — uagtet jeg godt mindes de Pristifler, som navnlig iaar